

Gudslängtan och Guds längtan

ELM Syds Sommarmöte 2015-07-19

Predikotext: Matteus 13: 44 – 46

Snabba cash

Tänk att göra klippet. Ser ni på Antikrundan? Jag gör det inte så ofta, men när jag väl gör det tycker jag att det är rätt så roligt. Man har t.ex. fått någonting från en släkting, som har varit på resa och så har det legat bortglömt på vinden länge, och så kommer man till Antikrundan för att få en värdering och det visar sig att föremålet är värd många tiotals gånger mer än man hade räknat med. Tänk att göra ett sådant kap! Eller, hur många gånger jag har inte gått i Stockholm och tänkt: "Tänk om man hade varit så förutseende (och rik) att man kunde köpa en fastighet i nästa område där fastighetspriserna kommer att booma." Man hade kunnat sälja allt för att köpa en fastighet som kommer att bli värd 25 gånger pengarna ett antal år senare.

I Matteus 13 berättar Jesus att den som har funnit **Guds rike** har gjort ett kap som det är värt att sälja allt för att kunna köpa. Det kan låta inte bara konstigt, utan direkt falskt. Som om religion (institutionaliserad religion) skulle kunna trumfa varje annan skatt i den här världen? Men Guds ord förklarar för oss att Guds rike är just så värdefullt, och det är detta som Jesus vill sätta fingret på med två korta liknelser. Vi läser:

Text: 44 Himmelriket är som en skatt som ligger gömd i en åker. En man finner den och gömmer den igen, och i sin glädje går han och säljer allt han äger och köper den åkern.

45 Himmelriket är också som en köpman som sökte efter fina pärlor. 46 När han fann en mycket dyrbar pärla gick han och sålde allt han ägde och köpte den.

Att söka målet med livet

Att på ett säkert sätt placera sina tillgångar har väl i alla generationer varit något av ett gissel. I tider av greklandskriser, fastighetsbubblor och viljesvagheter, inser vi att våra pengar aldrig är "tillräckligt" säkra. När Jesus berättade sin liknelse hade gemene man inte tillgång till vare sig kassaskåp eller bankfack. Om man skulle ut på en resa, eller om det var krigstid och man inte ville bli rånad, hur förvarade man då sina värdesaker? Tja, man fick helt enkelt gräva ner vad man ville skydda. Men tänk om gömstället föll i glömska. Då kunde det hända att en främling en dag gräver i en bit land och plötsligt stöter emot någonting – det visar sig vara en bortglömd skatt! För att det inte ska finnas minsta tvekan om att han kan göra rättmätigt anspråk på skatten ser han till att köpa åkern. För att komma i besittning av åkern måste han sälja allt vad han äger. På ytan ser det ut att vara en huvudlös affär, men mannen gör det i sin

glädje. Vi kan se honom framför oss, när han bär bort sina sista ägodelar till en marknad eller en handlare, med ett stort leende på läpparna, och där alla andra ser någonting obegripligt ser mannen skatten. Han säljer allt och köper en gammal jordplätt – men det köpet gör honom rikare än han någonsin hade kunnat drömma om!

Den andra liknelsen är lätt att gå förbi, men den är inte mindre intressant. Mannen *söker* efter fina pärlor bland vilka himmelrikets pärla är den vackraste och mest dyrbara. Vi kan tolka det som att han söker bland tillgängliga ideologier och livsåskådningar. När han har funnit himmelrikets pärla har allt annat bleknat, och han är beredd att sälja allt för att komma i besittning av denna pärla.

På liknande sätt som för dessa, vill Jesus säga, är det för en människa som har funnit Guds rike. I sin glädje är hon beredd att sälja allt för att komma i besittning av riket. Det finns många sätt att särskilja människan från de övriga djuren – vi talar om henne som moralisk, som andlig, som politisk, som tänkande o.s.v. – och i dessa beskrivningar ligger att hon söker efter mening och sammanhang. Det handlar om att försöka göra begriplig detta förunderliga, svindlande: jag existerar. Jag finns till. Denna längtan går igen i alla tider, bland alla folk och på alla platser. Kärleken till ett idrottslag eller ett musikband; politisk hängivenhet; religiositet, litteratur, konst; familjen/slakten, karriär, hus; hälsa, skönhet och en vältränad kropp ... Allt bär det spår av vår längtan och strävan bortom oss själva, till mening i tillvaron. Vi verkar inte kunna sluta sträva efter att känna oss hemma i vår kropp och vår tillvaro.

Allt det vi använder för att söka denna mening kan vara någonting gott, gåvor från Gud att ta emot med tacksamhet, men Guds ord förklarar att gåvorna vittnar om ett Givare och att det är denne Givare vi först och sist vill söka. Lagg märke till att upptäckten kommer först för männen – och köpet sedan. Mannen som finner himmelrikets pärla har noga undersökt alla tillgängliga pärlor och kommit till den välöverbärgda slutsatsen att en är bäst. **Därefter** säljer han allt för att köpa den. Jag använder Paulus ord i Andra Korinthierbrevet:

Vi har tagit avstånd från allt hemligt och skamligt och använder inga knep. Vi förfalskar inte Guds ord, utan lägger öppet fram sanningen och överlämnar oss inför Gud åt varje människas samvete.

Det är alltså inte fanatism eller blind tro, som Jesus uppmanar oss till, vilket vi också hörde om i dagens episteltext. Gud har skapat oss med förnuft, och det ska vi använda när vi utvärderar livets pärlor.

Att finna Guds rike

Vårt sökande efter mening och tillhörighet är ett tecken på vad vi är skapade till. Kyrkofadern Augustinus såg detta klart:

Vart går ni på oländiga vägar, vart går ni?
Det goda som ni älskar är av honom,
endast så långt det är hos honom är det gott och ljuvt [...]
Vart går ni alltjämt på motiga och mödosamma vägar?
Friden finns inte där ni söker den.
Sök det ni söker, men det finns inte där ni söker det.

Det är rätt att söka men Bibeln förklarar att skatten måste uppenbaras för oss om vi ska finna den, och det är bara Kristus som kan visa vägen. Vilken är då denna skatt, mer värdefull än någonting annat? Vad är detta Guds rike? När Jesus började sin verksamhet sa han: *Tiden är fullbordad och Guds rike är nu här. Omvänd er och tro evangelium!* Med Jesus kom Guds rike till jorden, ja, han **förkroppsligar** Guds rike. Himmelrikets skatt, är alltså inte en plats på jorden som man kan erövra, men en person som man kan lära känna: Jesus Kristus. Han har gått på den här jorden, och genom sina ord och sitt liv har människor övertygats om att han är Gud som har blivit människa. Petrus och Jakob och Johannes vittnar om hur de ser Guds härlighet stråla fram ur hans ansikte på Förklaringsberget, och hela Bibeln talar om att den evige Gudens härlighet är samlad i Jesus. Överallt där Jesus är, där är Guds rike. Det är skrämmande att tala om ett gudsrike i dag, när religiös fundamentalism är så närvarande och så påträngande. Desto viktigare är det då att se hur det Guds rike, som Jesus kommer med, är alldeles annorlunda. Med Guds rike är det inte som med diktaturer eller teokratier à la Sovjet, Röda Khmererna eller Islamiska Staten. Det gudsrike som Bibeln talar om definieras utifrån vem Jesus är, och hans namn betyder "Herren frälser". Det sätter fingret på vad Guds rike är.

Denne Jesus, som är Gud och alltings skapare, har blivit människa – inte för att strida mot enskilda människor eller mot "de otrogna" – utan för att lida och dö för sina fienders skull, och så besegra de andliga krafter som ligger bakom ondskan i tillvaron. Det är Guds kärlek – eller ska vi säga: Guds längtan – som har drivit honom till detta offer; den kärleken är ren och utan brist; den kärleken är helhjärtad och utan besvikelse; den kärleken är evigt trofast och utan svek. Guds rike är ett förlåtelsens rike, ett nådens rike, ett nyskapelsens rike, och Guds lidande kärlek genomsyrar allt. Genom sin död och uppståndelse har Gud besegrat Satan, synden och döden, och när Jesus stod upp ur sin grav stod han upp som en nyskapad människa, som den förste bland många.

Han som är vårt liv har stigit ned till oss och tagit på sig vår död; med sitt överflödande liv dödade han döden,

skriver Augustinus, och aposteln Paulus förklarar:

Vi vet ju att han som uppväckte Herren Jesus också ska uppväcka oss med Jesus och låta oss träda fram tillsammans med er.

När vi slutligen får ikläda oss Kristus *kommer det som är dödligt uppslukas av livet*. Då skapas hela skapelsen ny. Fri från sjukdom, brist och död. Är inte det en pärla värd att offra allt för?

I Uppenbarelseboken ger oss Johannes målbilden, där vi äntligen är hemma i varje möjlig bemärkelse. Den heliga staden kommer ner från himlen. Där bor Gud bland människorna och vi känner hans närhet utan något hinder. Gud kommer att ta varje människa i famnen och torka våra tårar. *Döden ska inte finnas mer, och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga, för det som förr var är borta*. Det finns en värld och en stad som väntar på oss, där krigen är slut. Dagen kommer. Det finns en stad som är grundad på självutgivande kärlek, sanning och rättvisa, och inte på makt, styrka och den starkes rätt över den svage. Vi väntar på den staden, och ber för dess ankomst. Vi kan inte rycka den till oss med våld. Vi försöker inte tvinga den på någon annan. Staden är ett erbjudande från Gud: här finns asyl, här finns amnesti. Här finns tillfredsställelse bortom allt vi känner.

Vad är Guds rike värt?

Denna nyskapande, lyckliga kärlek kan bli din, men den är inte lättvunnen. Det kostar allt att komma i besittning av den. Det är lätt att tala om Guds kärlek, men svårare att tala om vad denna kärlek kostar. Jesus menar allvar när han säger att det är värt att sälja allt man äger för att vinna detta rike, och i alla tider och på alla platser har människor visat med sina liv att de är beredda att betala priset. Idag påminns vi om det när vi hör om hur våra syskon i Mellanöstern, Nordkorea, Kina och på andra håll, måste lämna allt de äger och har för sin tro på Herren Jesus – också sina liv. På hemmaplan vet vi att bekännelsen kostar. Jag tänker på våra nyomvända syskon som har lämnat islam för kristendomen och nu, faktiskt, är rädda. Så sent som igår kväll läste jag om kristna nyanlända flyktingar som självmant har lämnat sitt asylboende i Sverige av rädsla för muslimska medflyktingar, och vi vet att det kan kosta en karriär att bekänna sig till Bibelns ord och etik. Vi riskerar måhända inte våra liv för vår tro, men det betyder inte att vi har en lugn resa framför oss. Jesus säger uttryckligen till oss att det gäller att förneka sig själv och bära sitt kors, om man vill följa honom. Det handlar om att ha ett mål för ögonen och göra allt för att vinna det målet. Låt Guds ord pröva dig, tala om för dig var du brister och var du gör fel, och så korrigera och vägleda dig. Alla ni som har gift er vet om att det kostar en hel del att ställa till med bröllop. Man får betala och man får låna, men man gör det med glädje. Målet gör det värt offret.

På liknande sätt är det värt att offra mycket för att vinna Guds rike. Det kan låta hårt och som att Gud kräver mycket, och nog är det hårt alltid. Men Gud kräver ingenting av oss som han

inte själv har gått igenom och är beredd att hjälpa oss med. Faktum är ju att Gud är den som har offrat mest för att vi ska kunna vinna riket. Rikets Herre har betalat vad det kostar att få medborgarskap i den staden, genom att ta vår plats som rättslös, statslös och fördömd i vårt ställe. Jesus har lidit Guds straff i vårt ställe för att vi ska ha en plats i Guds rike. Pärlan är inte billig, men Gud har betalat allt för att kunna ge oss den. Det pris vi betalar genom att hålla oss till Jesus, är ingenting i jämförelse med den kärlek och den omsorg som Guds offer bevisar.

Och ändå är jag rädd för att ställa om mitt liv. Ändå vill jag krampaktigt behålla kontrollen över min framtid, mina tillgångar, min bekvämlighet och min längtan. Kan det vara så att den rädslan genomsyrar stora delar av Sveriges kristenhet? Har vi förlorat målet ur sikte? Ser vi bara åkern, men inte skatten som ligger gömd där, och därför tvekar inför att riskera vår karriär, vår inkomst, våra relationer, vårt självbestämmande, för himmelrikets skull; och så länge vi inte vågar följa Guds ord kommer vi heller inte ana kraften och härligheten i Guds rike. Då blir inte heller missionen särskilt attraktiv. När vi bara ser den mänskliga sidan av religionen undrar vi om verkligen kyrkan ger mer glädje än fotbollsklubben eller också reducerar vi kristen tro till moral och en specifik kultur, och sådant övertygar ingen människa. Men det är ju inte det som är Guds rike. Nej, Guds rike är bortom den här världen och är den stad som jag redan har talat om. *Men*, detta rike, som finns bortom den här världen, bryter redan här och nu in i vår värld. Redan nu kan vi få en doft av Guds nyskapelse när vi ser hur en människas liv förvandlas; när vi ser människor förlåtna, helade och upprättade av Guds nåd; när sakramenten rätt förvaltas och Guds Ord förkunnas i ande och sanning. Och vi ser någonting av Guds rike när Guds folk gör Guds vilja i Guds värld. **Det** är attraktivt och någonting att vittna om för andra! Det dödliga kommer att kläs i odödlighet, och ondskan kommer att dömas. Det finns en Gud som älskar oss och har köpt denna förvandling med sitt liv.

Missionssällskapet

Gud give att vi, som sitter här idag, på nytt och på nytt kunde få slås av skönheten hos Jesus och drabbas av kärlek till honom som har gett oss plats i sitt rike. Gud give att den helige Ande fick ställa om vårt fokus så att vi levde med den nyskapade staden för ögonen, och varje dag bad: "Låt ditt rike komma, låt din vilja ske", och gärna gjorde allt som stod i vår makt för att påskynda rikets ankomst. Det är bara evangelium som kan åstadkomma denna förvandling, och där evangelium förkunnas och praktiseras kan en eld tändas som förändrar världen. Den elden har, de senaste 2 000 åren, svept över stora delar av världen och gett människor värdighet, mänsklighet och rättvisa, och kan så göra igen. Vi kan inte slå oss till ro. ELM är ett missionssällskap, vars existensberättigande ligger i att vi förkunnar detta rike i ord och

handling, och idag har vi vårt missionsfält utanför dörren. Varje dag du går till jobbet, till gymmet, till arbetsförmedlingen, till föräldragruppen, eller vart du nu går, så möter du människor som bara ser åkern men inte skatten. De behöver få syn på pärlan, och du kan vägleda dem. Det är din uppgift att vägleda dem, och du har allt du behöver. Du har Guds Ord och den helige Andes ledning när du håller dig till evangelium. Det kan vara hur enkelt ut som helst, men när du berättar för någon om Guds rike, eller ber för en medmänniska – då bryter ljuset från Guds rike fram i den här världen.

Om jag inte har fel, så är detta den 111:e konferensen sedan KUS bildades 1905. Jag tänker ibland på dem som har gått före oss i KUS och BV. Jag läser någonting om hur de satt i en styrelse i 30 år, eller hur de på 1940-talet packade en väska eller två och reste på obestämd tid till Kenya för att vara missionärer. Jag tänker på hur de gav sig ut på predikoresor en månad i sträck per cykel eller dylikt, och hur de frikostigt gav och gav och gav för att BV skulle kunna ha tiotals missionärer på fältet, och rusta unga människor i tron. Och jag kan känna sådan beundran och tacksamhet över deras iver. Allt de gjorde var givetvis inte felfritt, men tänk om jag kunde likna dem i deras trofasthet. Under de år, som jag själv har varit aktiv i ELUs styrelse, har jag mött så många människor som ger så mycket av sin tid och sitt engagemang till den här rörelsen, och jag är så djupt tacksam. Utan dem hade inte Strandhem funnits, inga läger, inget Sommarmöte, inga ungdomsledare och inga lekmannapredikanter, inga barnsamlingar och inga barnläger. Vilken är den gemensamma nämnaren för alla dessa trotjänare? Jo, evangelium. De stirrar sig inte blinda på åkern utan ser skatten: syndernas förlåtelse, kroppens uppståndelse och den tillkommande världens liv. **Fler behöver få syn på den skatten, och du är Guds redskap därtill!**

Avslutning

Det ska till ett proffs för att medvetet göra ett kap, som kan få Antikrundans experter att häpna. Jag lär aldrig lyckas. Augustinus bejakar människans existentiella sökande, men förklarar att vi söker på fel plats. Det ska till en expert för att uppenbara vägen till himmelrikets skatt. Den experten är Jesus Kristus. Han är både vägen och målet. Augustinus uttrycker tillfredsställelsen i att komma hem:

Det är du själv som väcker henne till att vilja lova dig,
ty du har skapat oss till dig,
och vårt hjärta är oroligt till dess det finner vila i dig.

Guds rike är en svårfunnen skatt, men det är värt att offra allt för att vinna den skatten. Jesus Kristus har visat vägen dit, genom sitt liv och sin död och sin uppståndelse. Han kallar nu dig att lämna allt och följa honom. Lycklig är du om följer hans röst.